

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Δεκατέσσερα

Κεφάλαιο Δεύτερο του Δανιήλ – Περίληψη και Συμπέρασμα, Μέρος Πρώτο

Jeff Pippenger

2023-12-09

«Στην Αποκάλυψη συναντώνται και καταλήγουν όλα τα βιβλία της Βίβλου. Εδώ βρίσκεται το συμπλήρωμα του βιβλίου του Δανιήλ.» Πράξεις των Αποστόλων, 585.

Η αλήθεια που προσδιορίζεται από τον Ιωάννη ως «η Αποκάλυψις του Ιησού Χριστού», την οποία ο Λέων της φυλής του Ιούδα αποσφραγίζει για τον λαό του από τον Ιούλιο του 2023, φέρεται στην τελείωση όταν το βιβλίο του Δανιήλ συνάπτεται με το βιβλίο της Αποκαλύψεως. Το δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ αντιπροσωπεύει το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου στο πλαίσιο της δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου των εσχάτων ημερών. Προσδιορίζει μια διαδικασία δοκιμασίας και μία συγκεκριμένη περίοδο δοκιμασίας.

Η περίοδος και η διαδικασία του δευτέρου κεφαλαίου του Δανιήλ, όπως παριστάνονται από τα εβδομήντα έτη της αιχμαλωσίας του Δανιήλ, προεικονίζουν την περίοδο δοκιμασίας των Προτεσταντών στην ιστορία του Μίλλεριτικού κινήματος. Οι Προτεστάντες απέτυχαν στη διαδικασία της δοκιμασίας τους και έγιναν οι θυγατέρες της Ρώμης. Προφητικώς, μία θυγατέρα προτυπώνει τη μητέρα της· και η Ρώμη είναι προφητικό θηρίο. Η αποτυχία τους και η επακόλουθη μετάβασή τους στις θυγατέρες της Ρώμης προεικονίζει τη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου στη δική μας παρούσα ιστορία, διότι μετεβλήθησαν σε εικόνα του θηρίου. Η δική μας παρούσα διαδικασία δοκιμασίας, επομένως, παριστάνεται από τα εβδομήντα έτη της αιχμαλωσίας του Δανιήλ, καθώς και από την ιστορία του αγγέλματος του δευτέρου αγγέλου κατά τη διάρκεια του Μίλλεριτικού κινήματος.

Στην ιστορία του αγγέλματος του δευτέρου αγγέλου, το οποίο άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, υπάρχει μία συγκεκριμένη περίοδος και μία διαδικασία δοκιμασίας, η οποία παριστάνεται συμβολικά ως το ονειρικό όραμα του Ναβουχοδονόσορος περί θηρίων· διότι μία βασιλεία στη βιβλική προφητεία είναι επίσης θηρίο. Ο Ναβουχοδονόσορος και η θρησκευτική ελίτ των Χαλδαίων αντιπροσωπεύουν εκείνους που αποτυγχάνουν στη δοκιμασία, ενώ ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι αντιπροσωπεύουν εκείνους που επιτυγχάνουν στη δοκιμασία. Μπορεί να φαίνεται διαφορετικά, αλλά η αποτυχία του Ναβουχοδονόσορος επιβεβαιώνεται στο τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Στη διαδικασία της δοκιμασίας, η οποία παριστάνεται τόσο στο πρώτο όσο και στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ, υπάρχουν συγκεκριμένα προφητικά ορόσημα που ευθυγραμμίζονται με τις αλήθειες οι οποίες έχουν προσφάτως εκτεθεί στο βιβλίο της Αποκαλύψεως. Στο πρώτο κεφάλαιο, οι «δέκα ημέρες» αντιπροσώπευαν την περίοδο της δοκιμασίας που οδήγησε τον Δανιήλ στο να εκδηλώσει εικόνα ωραιότερα και παχύτερα εξαιτίας του ότι έτρωγε την ουράνια τροφή, ενώ η άλλη τάξη των ευνούχων εκδήλωσε την εικόνα εκείνων που έτρωγαν τη διαίτα του βασιλέως. Ένας βασιλεύς, προφητικώς, είναι ένα βασίλειο, και προφητικώς ένας βασιλεύς ή ένα βασίλειο είναι επίσης θηρίο. Εκείνοι των οποίων η όψη εκδήλωσε τα αποτελέσματα του ότι έτρωγαν τη

δίαίτα του βασιλέως, εκδήλωσαν την εικόνα του θηρίου.

Στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ, ο Δανιήλ προσευχόταν για να κατανοήσει το κρυμμένο «μυστικό» του ενυπνίου της εικόνας του Ναβουχοδονόσορ. Είχε ανάγκη να γνωρίσει ποιο ήταν το όνειρο, και επίσης ποια ήταν η σημασία του. Αντιπροσωπεύει εκείνους των εσχάτων ημερών που επιζητούν να κατανοήσουν τα μυστικά που συνδέονται με την αποσφράγιση της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού, διότι η αποσφράγιση της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού είναι το τελευταίο προφητικό «μυστικό» που αποσφραγίζεται πριν κλείσει η δοκιμασία. Όλοι οι προφήτες, περιλαμβανομένου και του Δανιήλ, προσδιορίζουν τις έσχατες ημέρες. Η προσπάθεια του Δανιήλ να κατανοήσει το «μυστικό» ήταν ζήτημα ζωής και θανάτου, όπως είναι και η δοκιμασία της εικόνας του θηρίου για τον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες.

«Ο Κύριος μού έδειξε καθαρά ότι η εικόνα του θηρίου θα σχηματισθεί πριν κλείσει η περίοδος της δοκιμασίας· διότι αυτή θα αποτελέσει τη μεγάλη δοκιμασία για τον λαό του Θεού, δια της οποίας θα αποφασισθεί η αιώνια μοίρα τους.» Manuscript Releases, τόμος 15, σ. 15.

Η προσευχή του Δανιήλ, καθώς επιζητούσε να κατανοήσει το «μυστικό», αντιπροσωπεύει ένα συγκεκριμένο ορόσημο στην ιστορία του λαού του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες. Το βιβλίο του Δανιήλ παρέχει δύο μάρτυρες που εδραιώνουν το ορόσημο της «προσευχής» στις έσχατες ημέρες. Το ορόσημο αυτό βρίσκεται στην χρονική περίοδο που αντιπροσωπεύεται από το δεύτερο μήνυμα κάθε γραμμής μεταρρύθμισης.

Το προφητικό πλαίσιο και των δύο προσευχών είναι τα εβδομήντα έτη της αιχμαλωσίας, τα οποία, ως σύμβολο, αντιπροσωπεύουν τους «επτά καιρούς» του Λευιτικού είκοσι έξι. Στον Δανιήλ δύο, στο πρώτο εδάφιο, το όνομα «Ναβουχοδονόσορ» επαναλαμβάνεται δύο φορές· και ο διπλασιασμός μιας λέξεως στη Γραφή αποτελεί σύμβολο του αγγέλματος του δευτέρου αγγέλου.

Υπάρχουν αρκετές αναφορές στα συγγράμματα της Αδελφής White που προσδιορίζουν το τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ ως σύμβολο του νόμου της Κυριακής. Το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ φέρει κάθε χαρακτηριστικό του μηνύματος του πρώτου αγγέλου, και πληροφορούμαστε ότι δεν μπορεί να υπάρξει τρίτο μήνυμα (το τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ) χωρίς πρώτο και δεύτερο μήνυμα.

Η δοκιμασία της εικόνας του θηρίου έχει ορισθεί από την Ellen White ως η δοκιμασία την οποία πρέπει να περάσουμε προτού κλείσει η περίοδος της δοκιμασίας και προτού σφραγισθούμε. Όταν ήχησε η μουσική στο τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ, η περίοδος της δοκιμασίας έκλεισε συμβολικά, διότι το τρίτο κεφάλαιο αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής. Η μουσική του Ναβουχοδονόσορ αντιπροσωπεύει τη μελωδία που τότε αρχίζει να ψάλλει η πόρνη της Τύρου προς τους βασιλείς της γης στο τέλος των συμβολικών εβδομήντα ετών, κατά τα οποία είχε λησμονηθεί.

Και θέλει συμβῆ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτι ἡ Τύρος θέλει λησμονηθῆ ἑβδομήκοντα ἔτη, κατὰ τὰς ἡμέρας ἑνὸς βασιλέως· μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἡ Τύρος θέλει ἄσει ὡς πόρνη. Λάβε κιθάραν, περιέρχου τὴν πόλιν, σὺ πόρνη λησμονημένη· παίξον μελωδίαν γλυκεῖαν, ἄσον πολλὰ ἄσματα, διὰ τὸ ἐνθυμηθῆς. Καὶ θέλει συμβῆ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑβδομήκοντα ἐτῶν, ὅτι ὁ Κύριος θέλει ἐπισκεφθῆ τὴν Τύρον, καὶ αὕτη θέλει ἐπιστρέψει εἰς τὸ κέρδος αὐτῆς, καὶ θέλει πορνεύσει μετὰ πάντων τῶν βασιλείων τοῦ κόσμου ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Ἡσαΐας 23:15–17.

Η αδελφή White προσδιορίζει τα μηνύματα των τριών αγγέλων ως τρεις δοκιμασίες.

«Πολλοί από εκείνους που εξήλθαν να προϋπαντήσουν τον Νυμφίο υπό τα αγγέλματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου, απέρριψαν το τρίτο, το έσχατο δοκιμαστικό άγγελμα που πρόκειται να δοθεί στον κόσμο, και παρόμοια στάση θα ληφθεί όταν απευθυνθεί η τελευταία κλήση». Review and Herald, 31 Οκτωβρίου, 1899.

Επί τη μαρτυρία πλειόνων μαρτύρων, το δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ είναι το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου. Η ιστορία της ενδυναμώσεως του πρώτου αγγέλου έως την κρίση είναι η ιστορία που παρίσταται από τα εβδομήκοντα έτη της αιχμαλωσίας του Δανιήλ. Το πλαίσιο της προσευχής του Δανιήλ στο δεύτερο κεφάλαιο λαμβάνει χώρα εντός των εβδομήκοντα ετών, τα οποία αποτελούν σύμβολο των «επτά καιρών».

Η προσευχή του ενάτου κεφαλαίου αρχίζει με άμεση αναφορά στα εβδομήντα έτη. Το προφητικό πλαίσιο και των δύο προσευχών είναι ταυτόσημο. Αντιπροσωπεύουν διαφορετικές όψεις της ίδιας προσευχής, αλλά αμφοτέρως τοποθετούνται στο ίδιο ακριβώς πλαίσιο των «επτά καιρών» και αμφοτέρως ευθυγραμμίζονται με το ορόσημο της «προσευχής», το οποίο βρίσκεται στην ιστορία των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων των εσχάτων ημερών.

Όταν ο Δανιήλ προσεύχεται στο ένατο κεφάλαιο, βρίσκεται σε μια προφητική «περίοδο μεταβάσεως» από το βασίλειο της Βαβυλώνας προς το βασίλειο των Μήδων και των Περσών. Εκείνο το σημείο μεταβάσεως είναι επίσης ένα waymark, και ευθυγραμμίζεται επίσης με το ίδιο σημείο μεταβάσεως στο κίνημα του τρίτου αγγέλου, όταν ο λαός του Θεού πεθαίνει στην οδό ως «Λαοδικείς» και εξέρχεται από τον τάφο ως «Φιλαδέλφεις». Το σημείο μεταβάσεως για το κίνημα του πρώτου αγγέλου ευθυγραμμίζεται τόσο με το σημείο μεταβάσεως του Δανιήλ όσο και με το κίνημα του τρίτου αγγέλου, και όλα τα τρία συνδέονται άμεσα με τους «επτά καιρούς» του Λευιτικού είκοσι έξι. Η μετάβαση από τη Φιλαδέλφεια στη Λαοδίκεια στο Μιλλεριτικό κίνημα έλαβε χώρα με την άφιξη «νέου φωτός» επάνω στους «επτά καιρούς» το 1856, και με την επακόλουθη ολοκληρωτική απόρριψη των «επτά καιρών» το 1863. Ο Δανιήλ στο ένατο κεφάλαιο, το κίνημα του πρώτου αγγέλου στον Μιλλεριτικό καιρό, και το κίνημα του τρίτου αγγέλου στον δικό μας καιρό, έχουν όλα ένα σημείο μεταβάσεως που ευθυγραμμίζεται το ένα με το άλλο, και όλα τα τρία σημεία μεταβάσεως τίθενται εντός του πλαισίου των «επτά καιρών».

Στην ιστορία της διαδικασίας της δοκιμασίας, ο Δανιήλ αντιπροσωπεύει τον αγγελιοφόρο στον οποίο δίδεται το φως, το οποίο μοιράζεται πρώτα με τους τρεις συντρόφους του, προτυπώνοντας έτσι τον προφητικό ρόλο του «Ηλία», ο οποίος είναι η «φωνή βοώντος εν τη ερήμω».

Το «μυστικό» του δευτέρου κεφαλαίου του Δανιήλ προσδιορίζει ότι η όγδοη βασιλεία της προφητείας της Αγίας Γραφής είναι «εκ των επτά» βασιλειών. Ως η πρώτη παρουσίαση των βασιλειών της βιβλικής προφητείας, συνδέεται, επομένως, με την τελευταία παρουσίαση των βασιλειών της βιβλικής προφητείας που βρίσκεται στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Η όγδοη βασιλεία, ως ούσα «εκ των επτά» προηγούμενων βασιλειών, αναφέρεται στο σημείο μεταβάσεως που θεμελιώνει τη σύγχρονη Βαβυλώνα ως την τριπλή ένωση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτου. Το όνειρο της εικόνας του Ναβουχοδονόσορ τελικώς προσδιορίζει την όγδοη επίγεια βασιλεία της προφητικής ιστορίας.

Μια βασιλεία είναι θηρίο στη βιβλική προφητεία· επομένως, η αλήθεια που παριστάνεται από το ονειρικό όραμα της εικόνας του Ναβουχοδονόσορ αποτελεί την πρώτη αναφορά στο τελικό θηρίο, όπως αυτό ταυτοποιείται επίσης στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Επομένως, το όνειρο του Ναβουχοδονόσορ είναι, σε τελική ανάλυση, το όνειρο της εικόνας του όγδοου και τελευταίου θηρίου. Είναι το όνειρο της «εικόνας του θηρίου».

Αυτό καθεαυτό αποτελεί την επιβεβαίωση της σπουδαιότητας του να αναγνωρισθεί το σημείο μεταβάσεως που λαμβάνει χώρα στην κίνηση του τρίτου αγγέλου, αλλά το «μυστικό» είναι επίσης το κλειδί που συνάγει και εδραιώνει μεγάλο μέρος εκείνων που τα προηγούμενα άρθρα έχουν επισημάνει σχετικά με την ιστορία που ακολούθησε την 18η Ιουλίου 2020. Στα άρθρα εκείνα έχει παρουσιασθεί ότι οι τέσσερις δείκτες πορείας εκάστου των ιερών μεταρρυθμιστικών κινημάτων, τα οποία παριστάνονται από τα εβδομήντα έτη αιχμαλωσίας του Δανιήλ, φέρουν πάντοτε το ίδιο θέμα.

Αυτά τα τέσσερα ορόσημα στον καιρό του Χριστού τοποθετήθηκαν μέσα στο πλαίσιο του «θανάτου και της αναστάσεως». Το πρώτο ορόσημο, το οποίο αντιπροσώπευε την ενδυνάμωση του πρώτου αγγέλματος, ήταν το βάπτισμα του Χριστού, το σύμβολο του θανάτου και της αναστάσεως. Το δεύτερο ορόσημο, το οποίο αντιπροσωπεύει την πρώτη απογοήτευση σε εκείνη την ιστορία, ήταν ο θάνατος και η ανάσταση του Λαζάρου. Το τρίτο ορόσημο ήταν η θριαμβευτική είσοδος στα Ιεροσόλυμα, η οποία αντιπροσωπεύει τη Μεσονύκτια Κραυγή. Ο Χριστός κατευθυνόταν προς τον θάνατό Του και την ανάστασή Του, και ο Λάζαρος, ο ζωντανός εκπρόσωπος του θανάτου και της αναστάσεως, ηγείτο της πομπής. Ο Λάζαρος επίσης αποδεικνύει ότι κατά τη διάρκεια της διακήρυξης της Μεσονύκτιας Κραυγής, ο λαός του Θεού «σφραγίζεται».

«Το αποκορύφωμα αυτό των θαυμάτων, η ανάσταση του Λαζάρου, επρόκειτο να θέσει τη σφραγίδα του Θεού στο έργο Του και στον ισχυρισμό Του περί θεότητας». *The Desire of Ages*, 529.

Το τέταρτο ορόσημο της κρίσεως ήταν ο σταυρός, ο οποίος ήταν επίσης θάνατος και ανάσταση. Η περίοδος αυτών των τεσσάρων οροσήμων παριστάνεται από τα εβδομήντα έτη της αιχμαλωσίας του Δανιήλ.

Στην ιστορία των Μιλλεριτών, το θέμα ήταν η «αρχή ημέρα-αντί-έτους», και η 11η Αυγούστου 1840 ήταν η επιβεβαίωση αυτής της αρχής. Η πρώτη απογοήτευση ήταν το αποτέλεσμα εσφαλμένης εφαρμογής της αρχής ημέρα-αντί-έτους. Η Κραυγή του Μεσονυκτίου ήταν η τελείωση της αρχής ημέρα-αντί-έτους σε συνάρτηση με την προφητεία των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών και την προφητεία των δύο χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι ετών, και κατόπιν άρχισε η Διερευνητική Κρίση όταν εκείνες οι προφητείες ημέρα-αντί-έτους εκπληρώθηκαν στις 22 Οκτωβρίου 1844. Το θέμα και των τεσσάρων οροσήμων στην ιστορία των Μιλλεριτών ήταν η «αρχή ημέρα-αντί-έτους». Η περίοδος εκείνων των τεσσάρων οροσήμων αντιπροσωπεύεται από τα εβδομήντα έτη αιχμαλωσίας του Δανιήλ.

Κατά τις ημέρες του βασιλέως Δαβίδ, το θέμα ήταν «η κιβωτός του Θεού». Όταν ο Δαβίδ ενδυναμώθηκε, τότε αποφάσισε να φέρει την κιβωτό στην πόλη του Δαβίδ.

Και ὁ Δαβίδ προέκοπτε καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἦτο μετ' αὐτοῦ. Β' Σαμουὴλ 5:10.

Ἡ πρώτη απογοήτευση ἦταν ὅταν ὁ Ουζά ἀμάρτησε ἀγγίζοντας τὴν κιβωτό. Το τρίτο ὁρόσημο ἦταν ὅταν ὁ Δαβίδ ἀντιλήφθηκε ὅτι ὁ Κύριος εὐλογῆσε τὸν οἶκο τοῦ Ωβήδ-εδώμ τοῦ Γεθθαίου, ὅπου ἡ κιβωτὸς εἶχε φυλαχθεῖ ἀπὸ τότε που ὁ Ουζά ἐπαναστάτησε. Τότε ὁ Δαβίδ πήγε καὶ ἀνέκτησε τὴν κιβωτό γιὰ τὴ θριαμβευτικὴ τοῦ εἰσοδο σὴν Ἱερουσαλήμ (μόνον γιὰ νὰ ἐκδηλώσει ἡ σύζυγός του ἀδικαιολόγητη ὀργή καὶ «απογοήτευση» γιὰ τὴν εἰσοδο τοῦ Δαβίδ). Καθένα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ τέσσερα ὁρόσημα ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὴν κιβωτό. Ἡ περίοδος αὐτῶν τῶν τεσσάρων ὁροσῆμων ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὰ ἐβδομήντα ἔτη αἰχμαλωσίας τοῦ Δανιήλ.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, τὸ Ἰσλάμ τοῦ «τρίτου Οὐαί» ἀφέθη ἐλεύθερο, καὶ ἔπειτα συγκρατήθηκε. Ἡ 18η Ἰουλίου 2020 ἀπετέλεσε ἀποτυχημένη πρόβλεψη ὅσον ἀφορᾷ τὸν ρόλο τοῦ Ἰσλάμ. Τὸ μήνυμα ποὺ φέρνει σὴν ζωὴ τὰ νεκρὰ ξηρὰ ὅστᾳ προέρχεται ἀπὸ «τοὺς τέσσαρας ἀνέμους», οἱ ὅποιοι εἶναι σύμβολο τοῦ Ἰσλάμ καὶ ἀντιπροσωπεύουν τὸ μήνυμα τῆς Κραυγῆς τοῦ Μεσονυκτίου. Ἡ ἐθνικὴ καταστροφή ποὺ ἀκολουθεῖ τὴν ἐθνικὴ ἀποστασία τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς σὴν Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἐπιφέρεται ἀπὸ τὸ Ἰσλάμ τοῦ «τρίτου Οὐαί». Ἡ περίοδος αὐτῶν τῶν τεσσάρων ὁροσῆμων ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη αἰχμαλωσίας τοῦ Δανιήλ.

Ἡ κίνηση τοῦ πρώτου ἀγγέλου ἀντιπροσωπεύει τὴν κίνηση τοῦ τρίτου ἀγγέλου, καὶ τὸ μήνυμα τῆς Κραυγῆς τοῦ Μεσονυκτίου σὴν Μιλλεριστικὴ ἱστορία ἦταν μὴ διόρθωση τῆς ἀποτυχημένης πρόβλεψης ποὺ προκάλεσε τὴν πρώτη ἀπογοήτευση.

«Οἱ ἀπογοητευμένοι εἶδαν ἀπὸ τὴς Γραφῆς ὅτι βρισκόνταν σὸν χρόνο τῆς καθυστέρησης καὶ ὅτι ἔπρεπε μὴ υπομονὴ νὰ ἀναμένουν τὴν ἐκπλήρωση τῆς ὁράσεως. Ἡ ἴδια ἀπόδειξη ποὺ τοὺς οδήγησε νὰ προσδοκοῦν τὸν Κύριό τοὺς τὸ 1843, τοὺς οδήγησε νὰ Τὸν ἀναμένουν τὸ 1844». Early Writings, 247.

Ἡ ἴδια ἀπόδειξη περὶ μὴς ἰσλαμικῆς ἐπίθεσης ἐναντίον τοῦ Νάσβιλ εἶναι ἡ ἀπόδειξη μὴς ἐπίθεσης ἐναντίον τοῦ Νάσβιλ ἡ ὁποία θὰ λάβει χώρα ὡς ἀπόκριση σὴν ἐπιβολὴ τῆς κυριακάτικης λατρείας. Τὰ συγγράμματα τοῦ Πνεύματος τῆς Προφητείας οὐδέποτε ἀποτυγχάνουν. Ἡ πρόρρηση περὶ ἐπίθεσης ἐναντίον τοῦ Νάσβιλ ἐκτίθεται σὴν συγγράμματα τοῦ Πνεύματος τῆς Προφητείας. Ἡ πρόρρηση γιὰ τὸ Νάσβιλ θὰ ἐκπληρωθεῖ, ἀλλὰ ἡ πρόρρηση τῆς ἐπίθεσης σὴν Νάσβιλ θὰ βασιστεῖ σὴν διόρθωση τῆς προηγουμένως ἀποτυχημένης πρόρρησης, ὅπως συνέβη σὴν Μιλλεριστικὴ ἱστορία. Ἐκπληρώνεται σὴν τέταρτο waymark, τὸ ὁποῖο εἶναι τὸ waymark ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὴν «κρίση».

Ὁ Ἰησοῦς πάντοτε εἰκονογραφεῖ τὸ τέλος μὴ τὴν ἀρχή, καὶ τὸ πρώτο ὁρόσημο τῆς 11ης Σεπτεμβρίου 2001 ἦταν μὴ ἐπίθεση ἀπὸ τὸ Ἰσλάμ· ἔτσι, κατὰ τὴν κρίση τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς, θὰ υπάρξει ἰσλαμικὴ ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ Νάσβιλ. Εἶναι πολὺ πιθανόν νὰ περιλάβει καὶ ἄλλους στόχους, ἀλλὰ τὸ μήνυμα τῆς Μεσονυκτίου Κραυγῆς εἶναι τὸ μήνυμα ποὺ ἀποτελεῖ διόρθωση τοῦ μηνύματος τοῦ ὁποῖο παρήγαγε τὴν πρώτη ἀπογοήτευση. Ἡ πρώτη ἀπογοήτευση προκλήθηκε ἀπὸ τὴν ἀμαρτία τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ χρονικοῦ στοιχείου σὴν προφητεία, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ λόγια τῆς Ἐλεν Γουάιτ.

Είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι τα τέσσερα ορόσημα που αρχίζουν με την «ενδυνάμωση» του πρώτου αγγέλματος (η οποία, στον Δανιήλ, λαμβάνει χώρα στην αρχή των συμβολικών εβδομήντα ετών), διέπονται πάντοτε από το ίδιο θέμα. Εάν έχετε αποδεχθεί την 11η Σεπτεμβρίου 2001 ως εκπλήρωση προφητείας, τότε έχετε προφητικώς φάγει «το κεκρυμμένο βιβλίο». Πολύ λίγοι άνθρωποι πράγματι έφαγαν εκείνη την αλήθεια, αλλά υπήρξαν μερικοί, όπως αντιπροσωπεύονται από τον Δανιήλ, οι οποίοι έθεσαν στην καρδιά τους να μη μολυνθούν από τη βαβυλωνιακή διαίτα. Ωστόσο, υπάρχουν εκείνοι που ομολογούν ότι πιστεύουν πως η 11η Σεπτεμβρίου 2001 ήταν εκπλήρωση προφητείας, αλλά υποστηρίζουν ότι δεν ήταν το Ισλάμ, αλλά η οικογένεια Μπους, ή οι παγκοσμιοποιητές, ή οι Ιησουίτες, ή η CIA, ή κάποιος συνδυασμός των συνήθων υπόπτων που συχνά επιστρατεύονται από τους σύγχρονους θεωρητικούς συνωμοσίας. Ως το Άλφα και το Ωμέγα, ο Ιησούς απεικονίζει το τέλος διά της αρχής· επομένως, εάν σφάλουμε ως προς το τι προφητικώς αντιπροσωπεύθηκε την 11η Σεπτεμβρίου 2001, καταστρέφουμε την ικανότητά μας να ορθοτομούμε τον προφητικό Λόγο της «αληθείας».

Η «ενδυνάμωση» του πρώτου αγγέλματος στη Μιλλερίτικη ιστορία ήταν το Ισλάμ του δεύτερου Ουαί, και εκείνη η ενδυνάμωση αποτελούσε τύπο της ενδυνάμωσης της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, η οποία προήλθε από το Ισλάμ του τρίτου Ουαί.

Το Ισλάμ στο πρώτο ορόσημο προσδιορίζει το Ισλάμ στο τελευταίο ορόσημο. Το τελευταίο ορόσημο αντιπροσωπεύει την κρίση, και οι Ηνωμένες Πολιτείες κρίνονται κατά τον κυριακάτικο νόμο. Είναι το δεύτερο μήνυμα του Ιεζεκιήλ στο τριακοστό έβδομο κεφάλαιο, το οποίο φέρνει τους νεκρούς στη ζωή, και αυτό το μήνυμα είναι το μήνυμα του τρίτου οροσήμου, το οποίο είναι η Κραυγή του Μεσονυκτίου. Είναι το σφραγιστικό μήνυμα, όπως προτυπώνεται από τη θριαμβευτική είσοδο του Χριστού, ο οποίος ιπεύει επί «όνου», συμβόλου του Ισλάμ. Το σφραγιστικό μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου μεταφέρεται από το Ισλάμ.

Εἶπατε πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς Σιών· Ἰδοὺ, ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται πρὸς σέ, πρᾶϋς, καὶ καθήμενος ἐπὶ ὄνου, καὶ πάλου υἱοῦ ὑποζυγίου. Ματθαῖος 21:5.

Η δεύτερη προφητεία του Ιεζεκιήλ προέρχεται από τους «τέσσερις ανέμους», οι οποίοι αποτελούν επίσης σύμβολο του Ισλάμ. Είναι απολύτως ουσιώδες να είμαστε σαφείς ως προς αυτή την αλήθεια, διότι το μήνυμα που είναι η Κραυγή του Μεσονυκτίου είναι το μήνυμα που προσδιορίζει το Ισλάμ της τρίτης Ουαί ως τη δύναμη που επιφέρει κρίση επί των Ηνωμένων Πολιτειών κατά τον νόμο της Κυριακής και προκαλεί την εθνική καταστροφή που ακολουθεί το διάταγμα.

Οι Επτά Σάλπιγγες της Αποκάλυψης ήταν οι κρίσεις του Θεού επάνω στην επιβολή της κυριακάτικης λατρείας τόσο από την ειδωλολατρική Ρώμη όσο και από την παπική Ρώμη.

1. Οι τέσσερις πρώτες Σάλπιγγες επήλθαν εναντίον της ειδωλολατρικής Ρώμης αφού ο Κωνσταντίνος επέβαλε τον πρώτο νόμο περί της Κυριακής κατά το έτος 321.
2. Η πέμπτη και η έκτη Σάλπιγγα (οι οποίες είναι επίσης το πρώτο και το δεύτερο Ουαί του Ισλάμ) ήταν οι κρίσεις του Θεού εναντίον της παπικής Ρώμης για τον παπικό νόμο της Κυριακής που θεσπίστηκε στη Σύνοδο της Ορλεάνης, το έτος 538.

3. Η έβδομη Σάλπιγγα (η οποία είναι το τρίτο Ουαί του Ισλάμ), είναι η κρίση που θα επέλθει επί των Ηνωμένων Πολιτειών όταν, στο εγγύς μέλλον, επιβάλουν την κυριακάτικη λατρεία.

Το Ισλάμ του τρίτου Αλλοίμονο αντιπροσωπεύει το πρώτο ορόσημο της 11ης Σεπτεμβρίου 2001. Η αποτυχημένη πρόβλεψη της επίθεσης του Ισλάμ εναντίον του Νάσβιλ στις 18 Ιουλίου 2020 αντιπροσωπεύει την πρώτη απογοήτευση, το δεύτερο ορόσημο. Το μήνυμα των «τεσσάρων ανέμων» του Ισλάμ, όπως παρουσιάζεται στη δεύτερη προφητεία του Ιεζεκιήλ στο τριακοστό έβδομο κεφάλαιο, αντιπροσωπεύει την Κραυγή του Μεσονυκτίου, το τρίτο ορόσημο, και έπειτα το τέταρτο ορόσημο της εκπλήρωσης της αποτυχημένης πρόβλεψης της 18ης Ιουλίου 2020 κατά τον νόμο της Κυριακής. Αυτά είναι τα τέσσερα προφητικά ορόσημα που λαμβάνουν χώρα στην προφητική ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, όπως παριστάνονται από τα εβδομήντα έτη αιχμαλωσίας του Δανιήλ.

Η αναγνώριση του μηνύματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου αποτελεί πρωτεύον στοιχείο του «μυστικού» που αποκαλύφθηκε τυπικώς στον Δανιήλ, όταν προσευχήθηκε για να κατανοήσει το ονειρικό όραμα της εικόνας του Ναβουχοδονόσορος. Η προσευχή του είναι ένα ορόσημο τοποθετημένο στο τέλος των τριών και ημίσεως ημερών θανάτου των δύο μαρτύρων της Αποκάλυψης ένδεκα. Η προσευχή του Δανιήλ κατά το Λευιτικόν είκοσι έξι, όπως καταγράφεται στο ένατο κεφάλαιο, έλαβε χώρα κατά το πρώτο έτος του Δαρείου. Αυτό τοποθετεί τις προσευχές του σε σημεία μεταβάσεως.

Το σημείο μεταβάσεως στην ιστορία των Μιλλεριτών ήταν το 1856, όταν το Μιλλεριτικό κίνημα μετεβλήθη από τη Φιλαδέλφεια στη Λαοδικεία, σύμφωνα με τον Ιάκωβο και την Έλεν Γουάιτ. Κατά το ίδιο εκείνο έτος, «νέο φως» επάνω στους «επτά καιρούς» εμφανίσθηκε στα άρθρα του Hiram Edson στο Review and Herald, αλλά το 1863 («επτά καιροί» αργότερα), οι «επτά καιροί» απορρίφθηκαν ολοσχερώς. Ο Δανιήλ προσηυχήθη «την προσευχήν» η οποία προσδιορίζεται ως «το αντίδοτον» για τη «διασποράν» των «επτά καιρών» στο σημείο μεταβάσεως μεταξύ του πρώτου και του δευτέρου βασιλείου της βιβλικής προφητείας.

Το τριάμισι είναι σύμβολο των χιλίων διακοσίων εξήντα ετών, τα οποία με τη σειρά τους είναι σύμβολο των «επτά καιρών». Στις 18 Ιουλίου 2020, το Λαοδικείο κίνημα του Future for America εκδήλωσε ανταρσία εναντίον της εντολής του Θεού να μη συνδεθεί ποτέ ξανά ένα προφητικό μήνυμα με χρόνο. Τότε το κίνημα «θανατώθηκε» και «διασκορπίστηκε» στην πλατεία της Αποκάλυψης έντεκα, η οποία διέρχεται μέσα από την κοιλάδα των νεκρών ξερών οστών του Ιεζεκιήλ. Στο τέλος εκείνου του χρόνου της «διασποράς», που είναι επίσης ο «χρόνος της αναμονής» της παραβολής των δέκα παρθένων, τώρα καλούνται να εξέλθουν από τους τάφους τους από «φωνή βοώντος» εκ μέσου της «ερήμου» των «τριάμισι» ημερών.

Όπως ακριβώς οι Μιλλεριτές τελικά αναγνώρισαν ότι τότε βρίσκονταν στον «χρόνο της βραδύτητος» του κατά Ματθαίον κεφαλαίου εικοστού πέμπτου και του Αββακούμ κεφαλαίου δευτέρου, έτσι και οι «δύο νεκροί μάρτυρες» καλούνται να αναγνωρίσουν πού βρίσκονται, όταν η «φωνή εν τη ερήμω» κράζει. Πρέπει να αναγνωρίσουν ότι είναι «δισκορπισμένοι». Αυτή η αναγνώριση αποτελεί κλήση σε «προσευχή», αλλά όχι απλώς σε προσευχή· είναι κλήση στην προσευχή του Δανιήλ του εικοστού έκτου κεφαλαίου του Λευιτικού. Χωρίς αυτή τη συγκεκριμένη προσευχή, δεν υπάρχει αναζωπύρωση. Η αναζωπύρωση σηματοδοτεί το σημείο μεταβάσεως από

τη Λαοδίκεια στη Φιλαδέλφεια και παράγει το προφητικό φαινόμενο του ογδού οντος εκ των επτά, όπως επιβεβαιώνεται από την εικόνα του Ναβουχοδονόσορος στο βιβλίο του Δανιήλ, κεφάλαιο δεύτερο.

Όταν εκείνη η προσευχή μετανοίας και εξομολόγησεως εκπληρωθεί, η υπόσχεση είναι ότι τότε ο Θεός θα ενθυμηθεί τη διαθήκη Του και θα συνάξει τον διεσπαρμένο λαό Του. Η πρώτη προφητεία του Ιεζεκιήλ συνήγαγε τα οστά, και έπειτα η προφητεία του περί των «τεσσάρων ανέμων» μετέβαλε τους νεογεννημένους «Φιλαδελφείς» σε ισχυρό στράτευμα... ισχυρό στράτευμα το οποίο, σύμφωνα με την Αποκάλυψη ένδεκα, επρόκειτο τότε να «αναληφθεί εις τον ουρανό» με «νέφος αγγέλων». Αυτοί είναι τότε το «λάβαρων» του Κυρίου.

Το «μυστικό» του Δανιήλ δύο, καθώς ο Λέων της φυλής του Ιούδα το αποκαλύπτει τώρα, επιβεβαιώνει το φαινόμενο του «ογδού οντος εκ των επτά»... και κάθε άλλο προφητικό στοιχείο του Δανιήλ δύο εναρμονίζεται με την προφητική ακολουθία των δύο μαρτύρων της Αποκαλύψεως ένδεκα. Οι δύο μάρτυρες του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως «υψώνονται ως σημαία» κατά την ίδια «ώρα» κατά την οποία λαμβάνει χώρα ο νόμος της Κυριακής, διότι υψώνονται κατά τον «μεγάλον σεισμόν» του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως. Ο «μεγάλος σεισμός» καταστρέφει το δέκατον της πόλεως, και οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι ο πρωτεύων βασιλεύς των «δέκα βασιλέων», ακριβώς όπως ήταν η Γαλλία, όταν ο «σεισμός» της Γαλλικής Επανάστασεως εξάλειψε τη Γαλλία σε εκπλήρωση του ενδεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως.

Η τέλεια εκπλήρωση εκείνου του σεισμού συντελείται επάνω στο θηρίο της «γης», και ο νόμος της Κυριακής στο βασίλειο του θηρίου της γης προκαλεί σείση. Η τέλεια εκπλήρωση του «σεισμού» της Αποκαλύψεως ένδεκα είναι ο νόμος της Κυριακής, όταν το θηρίο της «γης» «σειείται» και η εθνική αποστασία ακολουθείται από εθνική καταστροφή. Κατά την ώρα εκείνη, οι δύο μάρτυρες «υψώνονται ως σημαία». «Αναβαίνουν στον ουρανό μέσα στις νεφέλες», καθώς ακριβώς και ο Χριστός αναλήφθηκε στον ουρανό για τελευταία φορά. Τα τελευταία Του λόγια προς τους μαθητές, οι οποίοι προτυπώνουν τον λαό του Θεού των εσχάτων ημερών, που επίσης πρόκειται να υψωθεί στον ουρανό ως σημαία, καταγράφονται στο βιβλίο των Πράξεων.

Και είπε προς αυτούς· Δεν είναι δικό σας να γνωρίζετε τους χρόνους ή τους καιρούς, τους οποίους ο Πατέρας έθεσε υπό την ιδίαν αυτού εξουσίαν. Αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν το Άγιον Πνεύμα επέλθη επάνω σας· και θέλετε είσθαι μάρτυρες μου και εν Ιερουσαλήμ, και εν πάση τη Ιουδαία, και εν Σαμαρεία, και έως εσχάτου της γης. Και αφού είπε ταύτα, ενώ αυτοί έβλεπαν, ανελήφθη· και νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από των οφθαλμών αυτών. Πράξεις 1:7-9.

Εκείνοι που θα ήσαν το «σημείον» πρέπει να αποστραφούν την εφαρμογή των «καιρών και εποχών», εάν πρόκειται να λάβουν τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, ώστε να επιτελέσουν το έργο του «σημείου».

Το «μυστικό» που αποκαλύφθηκε στον Δανιήλ στο δεύτερο κεφάλαιο είναι το μυστικό της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού, το οποίο αποσφραγίζεται ακριβώς πριν από το κλείσιμο του χρόνου δοκιμασίας. Αυτό το «μυστικό» περιλαμβάνει «την κρυμμένη ιστορία» των «Επτά Βροντών». Η ιστορία αυτή είναι δομημένη επάνω στην εβραϊκή λέξη που δημιουργήθηκε με τη συνένωση του πρώτου, του δέκατου τρίτου και του τελευταίου γράμματος του εβραϊκού

αλφαβήτου. Όταν αυτά τα γράμματα συνενώνονται, σχηματίζουν την εβραϊκή λέξη «αλήθεια». Ο Ιησούς είναι η «αλήθεια», ο Οποίος είναι επίσης ο Πρώτος και ο Έσχατος. Αυτά τα τρία γράμματα αντιπροσωπεύουν τη δομή κάθε μεγάλου μεταρρυθμιστικού κινήματος, διότι αντιπροσωπεύουν τον πρώτο, τον δεύτερο και τον τρίτο άγγελο. Αντιπροσωπεύουν τη διαδικασία τριών σταδίων καθάρσεως που παρουσιάζεται από τον Δανιήλ στο δωδέκατο κεφάλαιο ως «καθαρισμένοι, λευκανθέντες και δοκιμασμένοι». Αυτή η τριμερής διαδικασία δοκιμασίας και καθάρσεως παρουσιάζεται επί περισσότερο από δύο δεκαετίες από το Future for America, αλλά τώρα έχει αναγνωρισθεί ότι αντιπροσωπεύει μία «κρυμμένη ιστορία» μέσα στις ιερές γραμμές μεταρρυθμίσεως. Αυτή η «κρυμμένη ιστορία» είναι η τέλεια εκπλήρωση των «Επτά Βροντών», οι οποίες είχαν σφραγισθεί έως τώρα, ακριβώς πριν από το κλείσιμο του χρόνου δοκιμασίας.

Έχει από μακρού γίνει κατανοητό ότι οι Επτά Βροντές αντιπροσωπεύουν μία «σκιαγράφηση γεγονότων που έλαβαν χώρα υπό το μήνυμα του πρώτου και του δεύτερου αγγέλου», και ότι επίσης αντιπροσωπεύουν «μελλοντικά γεγονότα τα οποία θα αποκαλύπτονταν με τη σειρά τους». Τώρα έχει αποκαλυφθεί, μέσω της Αποκαλύψεως της «αληθείας», ότι οι τρεις τελευταίοι ορόσημοι σταθμοί μιας γραμμής μεταρρυθμίσεως αποτελούν την «κρυμμένη ιστορία» των Επτά Βροντών. Αυτοί οι ορόσημοι σταθμοί αρχίζουν με την «πρώτη» απογοήτευση και τελειώνουν με την «τελευταία» απογοήτευση. Ο ενδιάμεσος ορόσημος σταθμός είναι η Κραυγή του Μεσονυκτίου. Η πρώτη απογοήτευση σηματοδοτεί την αρχή του «χρόνου της αναμονής», ο οποίος λήγει στην Κραυγή του Μεσονυκτίου. Το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου λήγει στην «κρίση», όπου σηματοδοτείται η τελευταία απογοήτευση.

Η πρώτη απογοήτευση στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ ήταν η αναγνώριση εκ μέρους του Δανιήλ ότι είχε τεθεί υπό «διάταγμα θανάτου». Κατόπιν ζήτησε «χρόνο», σηματοδοτώντας έτσι την αρχή του «χρόνου της καθυστέρησης». Αυτό οδήγησε στην κατανόησή του του «μυστικού», το οποίο είναι το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου, και το οποίο κατόπιν παρουσιάστηκε στον Ναβουχοδονόσορα, ώστε να μπορέσει να «κρίνει» το μήνυμα του Δανιήλ.

Η «κρίση» του Ναβουχοδονόσορα επί του ονείρου και της ερμηνείας που παρουσίασε ο Δανιήλ σηματοδοτεί το τρίτο από τα τρία ορόσημα που αντιπροσωπεύουν την «κρυμμένη ιστορία» των Επτά Βροντών. Η κρίση αυτή αναλαμβάνεται επίσης εκ νέου στο τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ, το οποίο αντιπροσωπεύει την αρχή που εφαρμόζεται σταθερά στα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκαλύψεως, και η αρχή αυτή είναι «επανάληψη και διεύρυνση».

Θα εξετάσουμε το τρίτο κεφάλαιο στο επόμενο άρθρο, αλλά αξίζει να επισημάνουμε εδώ ότι η κρίση του τρίτου οροσήμου στο τρίτο κεφάλαιο προσδιορίζει την τελευταία απογοήτευση, η οποία προτυπώθηκε από την πρώτη απογοήτευση. Η «κρυφή ιστορία» των επτά βροντών προσδιορίζει τρία ορόσημα, αρχίζοντας και τελειώνοντας με μια απογοήτευση. Στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ, η πρώτη απογοήτευση συνδέεται με ένα «διάταγμα θανάτου» από τον Ναβουχοδονόσορα, και στο τρίτο κεφάλαιο η τελευταία απογοήτευση συνδέεται με ένα άλλο «διάταγμα θανάτου» από τον Ναβουχοδονόσορα.

Η «κρυμμένη ιστορία» των «δύο μαρτύρων», οι οποίοι αντιπροσωπεύουν το κίνημα του Future for America, αντιπροσωπεύει την απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020. Τότε άρχισε ο «καιρός της

αναμονής», όπως παριστάνεται από τις «τρεις και ήμισυ ημέρες» στο ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Η αφύπνιση και η ανάσταση εκείνων που «εφονεύθησαν εν ταις πλατείαις» από το θηρίο που ανέβηκε από την «άβυσσο» περιγράφεται με ιδιαίτερη ακρίβεια στον προφητικό Λόγο του Θεού· αλλά, σε ένα απλό επίπεδο, όταν οι δύο μάρτυρες αφυπνίζονται, κατανοούν το «μυστικό» που παριστάνεται στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Αυτό το «μυστικό» είναι το μήνυμα της Μεσονύκτιας Κραυγής, το οποίο κατόπιν κηρύττουν έως το τρίτο κεφάλαιο του Δανιήλ, όταν καταφθάνει ο επικείμενος νόμος της Κυριακής και επέρχεται η τελευταία απογοήτευση. Η πρώτη απογοήτευση βιώθηκε από εκείνους που παριστάνονται ως «Δανιήλ» στις 18 Ιουλίου 2020. Η τελευταία απογοήτευση βιώνεται από τον ηγέτη των «δέκα βασιλέων», που είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, καθώς η εθνική αποστασία εισάγει την εθνική καταστροφή από το Ισλάμ.

Θα ολοκληρώσουμε τη σύνοψη και το συμπέρασμα του δευτέρου κεφαλαίου του Δανιήλ στο επόμενο άρθρο.

«Ο Σατανάς έχει αιχμαλωτίσει τον κόσμο. Έχει εισαγάγει ένα ειδωλολατρικό σάββατο, αποδίδοντάς του, φαινομενικά, μεγάλη σπουδαιότητα. Έχει αποσπάσει την προσκύνηση του χριστιανικού κόσμου από το Σάββατο του Κυρίου προς χάριν αυτού του ειδωλολατρικού σαββάτου. Ο κόσμος υποκλίνεται σε μια παράδοση, σε ένα ανθρωποποίητο πρόσταγμα. Καθώς ο Ναβουχοδονόσορ έστησε τη χρυσή του εικόνα στην πεδιάδα Δουρά και έτσι ύψωσε τον εαυτό του, έτσι και ο Σατανάς υψώνει τον εαυτό του με αυτό το ψευδές σάββατο, για το οποίο έχει σφετερισθεί τη στολή του ουρανού». Review and Herald, 8 Μαρτίου 1898.